

U staat op heilige grond (Exodus 3:5)

Science fiction schrijver Jack Heinlein geeft ons zijn definitie over een manusje van alles. Hij schreef: "Een mens hoeft niet groot en belangrijk te zijn. Het gaat om de kleine dingen. Een mens moet een luier kunnen verschonen, een invasie kunnen beramen, een varken kunnen slachten, en een schip kunnen besturen. Hij moet weten hoe je een huis moet bouwen, hoe je een film maakt en hoe de boeken moeten worden bijgehouden. Het is belangrijk dat hij een gebroken been kan spalken, troost kan geven aan zieken en stervenden, en niet alleen kan luisteren naar bevelen, maar ze zelf ook kan geven. Een manusje van alles moet samen kunnen werken en de klus alleen kunnen klaren, en tenslotte in vrede kunnen sterven. Het is niet nodig om je te specialiseren. Dat is het werk van insecten."

Hoe kunnen we moed meten? Of geloof en liefde? Op het eerste gezicht zou je denken dat daar hele grote gebeurtenissen voor nodig zijn. Mensen die geweldige gevechten leveren en winnen, zijn moedig en dapper. Daar kun je een voorbeeld aan nemen.

Misschien. Niets ten nadele van de mens die doorknokt in tijden van het duister en die bergen verzet, want dat is heel lovenswaardig. Maar om die als graadmeter te gebruiken voor moed, liefde en geloof kan weleens misleidend zijn. Vaak zijn zulke dingen beter te meten aan je houding in de kleine, eenvoudige, saaie dingen van het leven en als er geen beloning of erkenning te wachten staat.

Wij danken God voor machtige ideeën om de wereld resoluut te veranderen en voor die dagen waarop we zelfs de hoogste toppen in het leven overwinnen, maar tenzij wij die ervaringen met ons meenemen in het dal van het dagelijkse leven, en omzetten in eenvoudige taal waar de wereld beter van wordt, hebben we maar weinig aan die geweldige vergezichten die we op de toppen aanschouwden of die machtige ideeën.

Jezus kende die prachtige vergezichten. Die had heel wat toppen overwonnen en verrichtte ook heel wat machtige wonderen. Maar toch, als wij kijken naar het leven dat Hij leidde, zien we al snel dat Hij menselijk gezien voortdurend bezig was met eenvoudige, nederige dingen. Hij liep dan wel over het water, maar Hij had zelfs kunnen vliegen als daar een nood voor was geweest. Hij had Pilatus op de knieën kunnen brengen door zichzelf voor zijn aangezicht te veranderen en hem kunnen verblinden met een hemels licht. Hij zei zelf dat het maar een klein kunstje voor Hem was om een grote legerschare van engelen aan te roepen. Stel je voor. Dat zou zo'n groot wonder zijn geweest dat wij er vandaag nog over zouden lezen in de krant.

En waarom beantwoordt Hij niet even heel snel en eenvoudig al die vooralsnog schijnbaar onbeantwoorde gebeden van ons? Omdat het Gods manier niet is. Jezus zei: "Voeg u naar Mij en wees Mijn discipel, want Ik ben vriendelijk en nederig van hart. Bij Mij zult u diepe innerlijke rust vinden."

Zelfs de meest trouwe, moedige mens op deze aarde kan niet tippen aan de eenvoud en nederigheid van Jezus. Hij onderwees slechts één vrouw bij de bron. Hij voelde één onzekere hand die zijn gewaad aanraakte en die wanhopig zocht naar genezing. Kleine, nietszeggende kinderen waren hem niet teveel en vonden bij Hem troost en vriendschap. Zelfs een kop water in de naam van Jezus is genoeg voor een beloning.

Dus hoe meten wij geloof, moed en trouw? Kijk dan vooral naar de kleine dingen in het leven. Gods dierbaarste vrienden zijn vaak de kleinste mensen die gewoon hun werk doen omdat het gedaan moet worden. Een beloning? Mooi meegenomen, maar daar gaat het echt niet om.